

Namiot Spotkania / najlepiej go dobyć przed spotkaniem w grupie/

Osobista refleksja dotycząca mojej odpowiedzialności za świat w prostych, życiowych sytuacjach na podstawie tekstu z encykliki *Laudato si* papieża Franciszka, nr 211 i 212

Załącznik 4

Franciszek PP, encyklika *Laudato si'* (fragment)

211. [...] Jeśli norma prawa ma wywołać znaczące i trwałe skutki, trzeba, aby większość członków społeczeństwa ją zaakceptowała, wychodząc z właściwych motywacji, i podjęła osobistą przemianę. Dar z siebie w działalności ekologicznej staje się możliwy jedynie poprzez doskonalenie się w cnotach. Jeśli dana osoba, mimo że jej zasoby materialne pozwalają na większe wydatki, zazwyczaj ubiera się ciepłej, zamiast włączać ogrzewanie, to znaczy, że nabyła przekonania i odczuć sprzyjających ochronie środowiska. Bardzo szlachetne jest podjęcie obowiązku troski o środowisko poprzez małe codzienne działania. [...] Wychowanie do odpowiedzialności za środowisko naturalne może zachęcać do różnych zachowań, które mają bezpośredni i znaczący wpływ na troskę o środowisko, takich jak unikanie stosowania tworzyw sztucznych i papieru, zmniejszenie zużycia wody, segregowanie odpadów, gotowanie tylko wówczas, gdy będzie można zjeść to, co ugotowano, ostrożne podejście do innych istot żywych, korzystanie z transportu publicznego lub wspólne korzystanie z samochodu przez kilka osób, sadzenie drzew, wyłączanie niepotrzebnego światła itp. Wszystko to jest częścią szczodrej i godnej kreatywności ukazującej to, co najlepsze w człowieku. Ponowna utylizacja czegoś, zamiast szybkiego wyrzucenia, wynikająca z głębokich motywacji, może być aktem miłości, wyrażającym naszą godność.

212. Nie można myśleć, że te wysiłki i tak nie zmienią świata. Działania takie rzucają w społeczeństwie ziarno dobra, które zawsze owocuje, niezależnie od tego, co można naocznie stwierdzić. Zapoczątkowują one w łonie tej ziemi dobro, które ma zawsze tendencję do rozprzestrzeniania się, czasami niedostrzegalnie. Ponadto praktyka tych zachowań przywraca nam poczucie godności, prowadzi ku doskonalszej głębi egzystencjalnej, pozwala nam doświadczyć tego, że warto iść przez ten świat.

Spotkanie w grupach

Zachęcamy do przeprowadzenia tej części przez komunikatory elektroniczne w postaci spotkania kręgu lub kilku kręgów.

Modlitwa: Pieśń Słoneczna św. Franciszka z Asyżu

Najwyższy, wszechmocny i dobry Panie,
Twoje są uwielbienie, chwała, cześć i wszelkie błogosławieństwo.

Tylko Tobie, o Najwyższy, one przynależą,
I żaden śmiertelnik nie jest godzien wymieniać Twojego imienia.

Pochwalony bądź, mój Panie, ze wszystkimi Twymi stworzeniami,
nade wszystko z panem bratem Słońcem,
bo jest on lampą dnia i nim rozświecisz naszą drogę.
Jakże on piękny, promieniejący i pełen blasku.
O Tobie, o Najwyższy, daję nam wyobrażenie.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez siostrę Księżyc i gwiazdy:
stworzyłeś je na niebie, jasne, cenne i piękne.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez brata Wiatr
i przez powietrze, słońce, spiekotę i każdą pogodę,
którymi wspierasz wszystkie Twe stworzenia.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez siostrę Wodę,
która jest bardzo użyteczna, i pokorna, i czysta.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez brata Ogień,
który rozświecila mroki nocy:
piękny on, radosny, nieprzejednany i silny.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez matkę naszą Ziemię,
która nas żywi i utrzymuje,
wydając wszelki owoc, barwne kwiaty i zioła.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez tych, którzy z miłości do Ciebie przebaczą,
znosząc chorobę i niepowodzenia.

Błogosławieni, którzy zniosą je w pokoju,
bo przez Ciebie, o Najwyższy, zostaną nagrodzeni.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez siostrę naszą Śmierć cielesną,
przed którą nikt z żyjących ująć nie może:
biada umierającym w grzechu ciężkim;
błogosławieni, których zastaniesz, pełniących Twą najświętszą wolę,
śmierć druga nie uczyni im żadnej szkody.

Chwalcie i błogosławcie mojego Pana i dzięki mu składajcie,
służcie mu w wielkiej pokorze.

Widzieć

Rozpoczęliśmy spotkanie od pięknej modlitwy św. Franciszka. Na ile bliska jest nam Jego postawa względem stworzenia? Czy potrafimy się nim zachwycić? Dostrzec przez nie Stwórcę? Zachęcamy uczestników, by podzielili się osobistym doświadczeniem spotkania z Bogiem w pięknie stworzenia. Co nam pomaga w takim spojrzeniu na świat? Kiedy (w jakich miejscach, momentach) jest to dla nas łatwiejsze, a kiedy trudne?

Osądzić:

Mdr 13, 5; Rz 1, 22:

Co o poznaniu Boga mówią te teksty? Czy zgadzają się z naszym doświadczeniem?

♣ Syr 43, 1-33 (w młodszej grupie można skrócić tekst, np. 43, 1-10) Jakie dzieła wymienia autor Księgi Syracha? Co o nich mówi?

♣ Spróbujmy, idąc tropem wcześniejszych tekstów, zastanowić się, co różne dzieła stworzenia mówią o Bogu.

Działać:

W najbliższym czasie spróbuję dostrzec piękno w otaczającym mnie świecie i dziękować za nie Bogu.

Modlitwa spontaniczna – uwielbienie na podstawie wniosków zapisanych w czasie spotkania (np. Boże, Ty przez światło słońca ukazujesz nam, że jesteś naszym światłem – chwała Tobie!)